

Manifest Unitari pel 8 de març: Nosaltres, alternatives feministes

Un any més, el dia 8 de març, milions de dones de tot el món sortim juntes al carrer per a fer visible la necessitat del canvi i la força dels moviments feministes d'arreu.

Els últims anys, des de certes esferes de poder i alguns mitjans de comunicació pretenen deslegitimar o silenciar les reivindicacions feministes. Ens fan arribar múltiples missatges, com que el feminisme és un moviment del passat, obsolet i superat, i que "la igualtat" ja ha estat assolida. Aquest boicot explícit dels canals de (des)informació formals són un símptoma de què les nostres reivindicacions van més enllà d'aconseguir drets formals per a les dones, i els fa por perquè desestabilitzem els pilars bàsics del sistema patriarcal. La realitat és que les feministes som una molèstia que aquest sistema intenta esborrar. Anem, doncs, pel bon camí.

La consecució d'alguns drets formals bàsics que fins ara ens havien estat negats no ens poden fer oblidar la nostra realitat diària, en la qual continuem essent discriminades, silenciades, oprimides, impunement assassinades i, en definitiva, considerades ciutadanes i treballadores de segona. De nou ens trobem davant d'unes crisis que són fruit del propi sistema capitalista: crisi econòmica, alimentària, ecològica, de les cures... Un capitalisme deshumanitzador que sempre necessitarà que hi hagi explotades i oprimides per a poder sobreviure. És per això que, en aquest context sociopolític, reivindicuem més que mai alternatives feministes, el que significa el feminisme com a pràctica diària, com a alternativa que posa les persones en el centre d'atenció i que sacseja de cap a peus el sistema capitalista, heteropatriarcal, imperialista i racista que se'ns imposa. Un sistema que només se centra en la lògica del benefici econòmic sense tenir en compte les necessitats de les persones, del medi ambient i dels pobles.

Davant de:

- Mercats laborals que ens condemnen, malgrat la retòrica neoliberal de la conciliació entre treball i família i la fal·làcia de la paritat, a altes taxes d'atur, precarietat, temporalitat i subocupació, així com a la discriminació en les seves diferents vessants.
- La retallada de la despesa social i la privatització dels serveis públics, inacceptables, ja que recauen una vegada més sobre les dones, que som qui ens acabem responsabilitzant de les tasques de cura.
- La rebaixa dels sous i de les pensions i la proposta de reforma laboral, de l'augment de l'edat de jubilació i del càlcul de la base de cotització. La retallada en despesa social que promou el govern, portarà moltes llars a la pobresa, i en serem de nou les dones les més perjudicades.
- Una Europa del capital amb interessos econòmics i geopolítics que ens esclavitzava com a dones, com a poble i com a classe treballadora.
- La invisibilitat i el no reconeixement del treball reproductiu, conegut com a tasques de la llar.
- Una Llei d'Estrangeria xenòfoba i sexista que condemna a les dones migrades a la dependència, la vulnerabilitat, la submissió, l'explotació i l'exclusió social, tot desposseint-nos dels drets més fonamentals.
- La violència sobre els nostres cossos i les nostres vides a les nostres llars, als carrers de les nostres ciutats i pobles, a l'àmbit laboral i escolar, a tot arreu. Aquesta violència s'agreuja quan alguns jutges

redueixen les penes als maltractadors.

- La violència d'Estat i les tortures exercides contra les dones, així com la violació com arma de guerra en els conflictes bèl·lics.
- La violència resultant de l'estigma social i la persecució policial i institucional contínua a les dones que exerceixen la prostitució.
- La manca d'una educació afectiva i sexual, sincera i honesta, que allunyi a les joves de les relacions regides per les normes heteropatriarcal.
- L'heteronormativitat i la lesbofòbia imperants, que es fan explícites cada dia en les agressions i discriminacions permanents que rebem les lesbianes.
- Les agressions constants als drets sexuals i reproductius de les dones i la catalogació de la transsexualitat com una patologia.
- Uns fonamentalismes religiosos, que volen imposar la seva concepció de la vida i el seu model de societat i que fins i tot arriben a justificar la pederàstia i la violència de gènere per tal d'atacar el dret a decidir de les dones.

Nosaltres, alternatives feministes:

- Exigim el repartiment dels treballs i de la riquesa. Treballar menys per a treballar tothom. Condicions laborals i professionals dignes. Repartiment igualitari del treball productiu i reproductiu; la riquesa ha d'estar al servei de les classes populars. Igual salari entre homes i dones per treball d'igual valor. Cap reforma laboral que precaritzi encara més les nostres vides!
- Exigim inversió en polítiques socials i serveis públics gratuïts i de qualitat: serveis sanitaris, educatius i de cura de les persones. Dret a un habitatge digne i a pensions i subsidis dignes: La crisi no pot ser una excusa per retallar el que s'ha aconseguit amb tanta lluita!
- Exigim el reconeixement de les tasques de la cura, de les persones, les llars i la vida i la seva socialització completa: reclamem escoles bressol, llars de persones grans i per a persones en situació d'autonomia restringida.
- Exigim els mateixos drets per a totes les persones, cap persona és il·legal.
- Exigim el dret de totes les persones a rebre una educació que qüestionari activament l'estructura patriarcal i heterosexista, i que incorpori els nombrosos coneixements i aportacions de les dones al món. No acceptarem de cap manera que se'ns vulgui fer creure que l'escola mixta és en si mateixa un sinònim de coeducació i d'igualtat.
- Exigim respostes explícites i específiques a la lesbofòbia, que recullin les necessitats reals de les lesbianes. Volem deixar de ser un apèndix de les reivindicacions i polítiques dirigides a homes gais i a dones heterosexuales. Reivindiquem les nostres sexualitats lliures, visibles i polititzades.
- Exigim el dret a una sexualitat lliure i dret al propi cos. Exigim particularment la despatologització de les identitats trans!
- Exigim el dret a decidir sobre els nostres cossos i les nostres vides i la separació entre Religió i Estat, així com la separació entre sexualitat i maternitat. La maternitat ha de ser lliure i desitjada i per això exigim també el dret a l'avortament lliure i gratuït dins de la sanitat pública i fora del Codi Penal.
- Exigim el respecte per la salut i el medi ambient, les mesures per sortir de la crisi en cap cas poden anar en detriment de la salut de les dones ni del territori.

Volem fer una crida molt especial a les nostres companyes i companys de viatge, integrants dels nombrosos moviments socials, per recordar una vegada més la necessitat de construir alternatives conjuntament. Cal que, entre totes i tots, fem trontollar sistema, de dalt a baix, i el transformem d'una vegada per totes en el món que volem.

LA REVOLUCIÓ SERÀ FEMINISTA O NO SERÀ!

Sortirem al carrer amb contundència, insubmises, persistents, carregades d'arguments i exigirem tot el que ens pertoca, perquè el feminisme és una mirada, un punt de vista crític, una proposta d'alternativa social ferma que és urgent incorporar als discursos, les polítiques i les pràctiques de resistència i de construcció d'un nou model social igualitari. I, especialment, perquè no creiem en les jerarquies sexuals, de gèneres, racials o de qualsevol altre tipus, sinó en la igualtat efectiva per a tothom.

DONES, LA LLUITA ÉS NOSTRA!

Manifestació, 8 de Març a Plaça Universitat a les 19hores

**Comissió 8 de Març, 2010
Barcelona**